

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande № 14/
1964 med anledning av Ålands landskapsstyrelses
framställning till Ålands landsting med förslag
till landskapslag om jakt. (№ 24/1964).

Sedan landstinget över förenämnda framställning inbegärt lag- och ekonomiutskottets betänkande, får utskottet, som i ärendet hört lagberedningssekreteraren Rolf Sundman och ordföranden för Ålands ^{vårds-}jaktförbund, Mauritz Perander, härmed anföra följande:

Emedan föreliggande förslag till landskapslag om jakt i stort följer landstingets beslut av den 11 december 1963 har utskottet ansett sig kunna omfatta nu föreliggande lagförslag utan att emot detsamma anföra några större anmärkningar. De avvikelser, som landskapsstyrelsen föreslagit, har utskottet särskilt prövat, och då det befunnits påkallat ändrat dessa. Några mindre kompletteringar har utskottet dessutom funnit anledning göra.

Beträffande frågan om inskränkning av utom landskapet bosatta personers jakträtt inom landskapet, har utskottet liksom landskapsstyrelsen funnit, att någon direkt begränsning av deras rätt icke ännu är av nöden. Dock har utskottet beslutat införa en ändring såtillvida, att utländska medborgare skulle åläggas förete tillförlitlig utredning om sin jakträtt innan jaktkort skulle utfärdas. Utskottet har dessutom prövat det skäligt att höja jaktkortsavgiften för utom landskapet bosatt person till 20 mark i året.

Detaljmotivering.

§ 16. Landskapsstyrelsen har i sin framställning på nytt infört detta stadgande trots att landstinget i sitt förenämnda beslut utelämnat detsamma. Då utskottet fortfarande anser att ifrågavarande paragrafs första moment blott utgör ett konstaterande av gällande rätt och att andra momentet är ägnat att vid tillämpning medföra olägenheter på grund av tolkningssvårigheter, på den grund och då motsvarande stadganden icke heller varit införda i tidigare gällande jaktlagar i landskapet, utan att någon olägenhet därav uppstått, har utskottet beslutat stryka paragrafen såsom obehövlig.

§ 17. Då 16 § utgår har utskottet av praktiska skäl uppdelat denna paragraf i tvenne paragrafer.

§ 21. I enlighet med den allmänna uppfattningen om helgdagarnas utsträckning har utskottet här infört ett förtydligande såtillvida att förbudet mot jakt på de uppräknade helgdagarna skulle begynna klockan 18.00 dagen före och upphöra 24 timmar senare. Ändringen har skett i överensstämmelse med vad som föreskrives i landskapslagen om föranstal-

tande av vissa nöjen (16/1950).

§ 22. Ordet "vattenägare" torde icke helt täcka alla här avsedda jakträttsinnehavare, varför ordet utbytt mot det sistnämnda. I syfte att förtydliga frivilligheten vid avståendet av område till jaktvårdsföreningen, har utskottet infört ett "sålunda" i sista satsen av 1 mom.

§ 23. Jakten på i p. 2 nämnda fåglar har utskottet ansett sig kunna förlänga med 15 dagar genom att densamma skulle vidtaga redan den 15 mars i stället för 1 april, såsom landskapsstyrelsen föreslår. Enligt gällande jaktlag är jakten på alla, sjöorre och skäggdopping tillåten under tiden 1.10. - 25.5. och har utskottet icke erfarit att väsentliga olägenheter skulle ha uppkommit härigenom. Liksom landskapsstyrelsen anser också utskottet att ett på senare tid utövat skytte å dessa fåglar i rännor och tärjor på isbelagt hav eller havsfjärdar bör stävjas. Detta mål nås dels genom att jakten på dessa fåglar förbjudes under tiden 1.1. - 15.3. och dels genom det i 46 § i lagförslaget införda förbudet mot dylik jakt. Den nu införda ändringen avser att mildra den alltför markanta inskränkningen av jaktmöjligheterna på dessa fåglar, vilka möjligheter även eljest äro mycket beroende av tiden för islossningen, som i sin tur varierar mycket.

Då det gäller jakten på orre har utskottet angående denna särskilt hört jaktvårdsförbundets ordförande Perander, som framhållit att en total fridlysning av orre icke synes nödvändigt för orrstammens bevarande. Då det icke heller finnes skäl för en förlängning av jakttiden till 4 månader, har utskottet stannat för en 3 månaders jakttid räknat från den 1 november.

Beträffande tiden för jakt på räv har utskottet stannat för landskapsstyrelsens förslag. Att det skulle vara tillåtet att jaga räv med drivande hund under endast tre månader av året understödes också av Perander, som framhållit att en drivande hund alltid utgör ett störningsmoment för viltet och kan ställa till avsevärd skada t.ex. genom att spränga rådjursfamiljer. Överhuvudtaget har avskjutningen av räv ökat genom att skottpenning åter erlägges för räv, varför man kan förvänta sig att rävstammen snarligen kommer att minska.

Utskottet har ej heller funnit anledning till att ändra 10 punkten. Detta motiveras av att det oftast dröjer till slutet av augusti innan liggsäd förekommer och av att duvorna icke torde före denna tid i allmänhet flocka sig. Någon annan skada på växande gröda torde duvorna icke förorsaka.

36 §. Beträffande utformningen av denna paragraf har utskottet beslutat omfatta stadgandet i den lydelse det erhöi i landstingsbeslutet 1963.

49 §. Avsikten med 2 mom. torde vara att underlätta övervakningen av olovlig jakt på fridlysta områden. Men då de centrala delarna av våra skärgårdskommuner äro fridlysta kommer stadgandet att medföra betydande svårigheter för befolkningen i ifrågavarande trakter. Med hänsyn till detta har utskottet beslutat stryka momentet.

I anseende härtill och omfattande landskapsstyrelsens framställning i övrigt föreslår utskottet vördsammast

att Landstinget ville godkänna lagförslaget i följande lydelse:

L a n d s k a p s l a g
om jakt.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 kap.

Om rätt till jakt.

1-11 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

2 kap.

Om skadedjur.

12-14 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

3 kap.

Om utövande av jakträtt.

15 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

16 §.

Vill någon utplantera djurslag, som icke är fridlyst under någon tid av året eller varav bestående stam icke finnes i landskapet, ansöka om tillstånd hos landskapsstyrelsen.

17 §.

Har någon med iakttagande av vad i 16 § är stadgat utplanterat villebråd, och har därom meddelats på sätt kommunala tillkännagivanden kungöras, må ingen annan det året och under närmast följande fem kalenderår inom samma kommun jaga sådant villebråd, under förutsättning att kungörelsen varje år förnyas. Undantag må dock medgivas av landskapsstyrelsen.

18-20 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

4 kap.

Om villebrådstammens bevarande och jakttiderna.

21 §.

Jakt bör bedrivas så, att villebråd-stammens bestånd icke äventyras. Vid jakt skall stadgandena i naturskyddslagen och med stöd av densamma utfärdade bestämmelser iakttagas.

Jakt må icke bedrivas efter klockan aderton dagen före juldagen, nyårsdagen, långfredagen, påskdagen, pingstdagen eller allhelgonadagen under tjugofyra timmars tid.

22 §.

Jaktvårdsförening bör inom sitt område verka för anordnande av tillräckliga fredningsområden för sjöfågel. I sådant syfte äger föreningen avtala om fredning av härför lämpliga områden samt om överlåtande av jakträtten på andra områden till föreningen, vilken skall ställa nödiga jaktområden till de jakträttsinnehavares förfogande, vilka på fredningsområdet sålunda avstått från jakträtt.

Bedrives jakt så, att villebrådstammens bestånd äventyras, eller åsidosätts för jaktvården nödvändiga åtgärder, må landskapsstyrelsen, efter det innehavaren av jakträtten beretts tillfälle att avgiva förklaring och efter att hava hört styrelsen för vederbörande jaktvårdsförening, tills vidare och för högst tre års tid åt gången förbjuda jakt inom visst enhetligt och lämpligt område eller inskränka densamma. Lag samma vare, där jakten på område, som tillhör lägenheter samfällt, icke ordnas på sätt i 9 § är stadgat.

Angående förbud och inskränkning, om vilka stadgas i 2 mom., skall innehavaren av jakträtt underrättas och kungörelse anbringas på kommunens anslagstavla.

Förbud eller inskränkning må av landskapsstyrelsen upphävas, där skäl för dess bibehållande icke längre är förhanden.

23 §.

Jakt må under nedannämnda tider bedrivas på följande villebråd:

- 1) hela året: bisamrätta, mink, utter och säl;
- 2) från och med den 15 mars till och med den 15 april: alfågel, sjöorre och skäggdopping samt hane av storskrake och knipa;
- 3) från och med den 1 maj till och med den 25 maj; alfågel, sjöorre, skäggdopping och morkulla samt hane av ejder, svärta, storskrake, småskrake (pracka), knipa och vigg;
- 4) från och med den 20 augusti till den 30 november: storskrake, gräsand, bläsand, stjärtand, skedand, sothöna och morkulla;
- 5) från och med den 15 september till den 30 november: småskrake (pracka), knipa, brunand och vigg;
- 6) från och med den 15 september till den 31 december: alfågel, sjöorre och skäggdopping;

7) från och med den 1 november till och med den 31 januari: orrtupp, järpe, hare och räv; utan användning av drivande hund må räv dock jagas även under tiden från och med den 1 juli till och med den 31 oktober och från och med den 1 februari till och med den 31 mars;

8) från och med den 1 januari till och med den 15 januari: ekorre;

9) från och med den 1 augusti till och med den 31 maj: skogsduva och ringduva.

24-28 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

5 kap.

Om jakt på älg.

29-34 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

6 kap.

Om eftersyn av hund och katt.

35 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

36 §.

Har vid lovlig jakt med hund drevet eller skallet kommit in på annans mark, må det fortgå högst en halv timme, men pågår det där längre, skall jägaren med oladdat vapen gå för att omhändertaga sin hund. Jordägaren och -innehavaren samt jakträttsinnehavaren och för området tillsatt jaktövervakare vare efter utgången av sagda tid berättigade att avbryta drevet eller skallet och avlägsna hunden från sitt område.

37-39 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

7 kap.

Om fångstredskap och fångstsätt.

40-47 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

8 kap.

Om innehav av villebråd och handel med sådant.

48 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

49 §.

Saluhållande av annat ätligt villebråd än älg och hare är förbjudet. Importerat villebråd må dock saluhållas.

9 kap.

Om jaktkort.

50 §.

Jakt på villebråd må ej med skjutvapen eller annat fångstmedel eller med hund eller annat för jakt övat djur bedrivas av någon, med mindre han innehar jaktkort. Vad här är sagt, gäller dock ej avlivande av djur i de fall, som avses i 13 och 14 §§, ej heller fångst av villebråd, som nämnes i 28 § 2 mom.

Jaktkort må efter prövning utfärdas åt tillförlitliga personer för ett, två eller tre år åt gången i Mariehamns stad av polisinrättningen och i landskommunerna av länsman. Jaktkort löses på den ort, där sökanden är bosatt och av utom landskapet bosatt person på ort, där han äger jakt-rätt. Är sökanden utländsk medborgare, skall han förete tillförlitlig utredning om sin jakträtt.

Avgiften för jaktkort utgör för person, bosatt i landskapet Åland, fem mark och för annorstädes bosatt person tjugo mark, i vartdera fallet för varje år av jaktkortets giltighetstid, räknat från dagen för utfärdandet.

51-52 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

10 kap.

Om jaktmyndigheter och jaktvårdsföreningar.

53-56 §§

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

11 kap.

Om straffpåföljder vid överträdelse av bestämmelserna angående jakt.

57-61 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

12 kap.

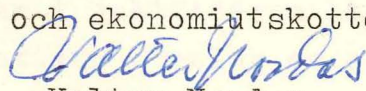
Särskilda stadganden.

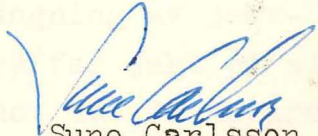
62-67 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

Mariehamn, den 26 november 1964.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Valter Nordas
ordförande.

./ Sune Carlsson
sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordföranden Valter Nordas, viceordföranden Viktor Arvidsson och ledamöterna Börje Johansson, Olof Lindström och Bertel Söderlund.